

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.

TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:

Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:

minden vasárnap egy íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
— reklamációk és —
előfizetési pénzek küldendők
— Maros-Vásárhely —
Szentgyörgy-utca 9. szám.
— ev. ref. lelkészi lakás. —

Bocsássatok meg egymásnak.

Igy imádkozol a menynevi Atyához: „bocsásd meg bűneimet“. Nem fedezed el gyengeségeidet és nem keresel igazságot a magad számára, Istennel szemben. Tudod, hogy elvesznél, ha Isten érdemed szerint ítélné feletted. Azért egyedüli reménységed Istennek kegyelme és könyörülettsége. Ezért könyörögsz előtte, ezért epekedsz hozzá; isteni kegyelem után keresed boldogságodat.

Ha így van, szabad-e könyörtelen szívűnek lenned embertársaid ellenében? Szabad úgy bánod velük, a hogy ők bántak el veled, amikor ártalmadra, károdra igyekeztek? Ez esetben a te imádságod képmutatás lenne s nem számíthatnál rá, hogy Isten meghallgatja könyörgésedet: „és bocsásd meg bűnemet!“ Ne vágyjál Isten bocsánata után, ha te magad nem tudsz megbocsátani.

Soha se szólj eképpen: velem nagy méltatlanságot követtek el; sohasem fogom megbocsátani! Gondold meg, hogy ha embertársaid téged megbántottak egyszer, te Istent, hányszor bánthattad meg?

És ne tégy különbséget azok között, a kik bocsánatot kérnek. Hogyan nyughatnál meg, lelked hogyan lehetne csendes és elégedett, ha

nem lennél bizonyos, hogy Isten kivétel nélkül megbocsát a hozzá buzgón könyörgőknek.

Azt se mond soha: „Jó! megbocsátok; de nem fogok felejteni! Ez nem bocsánatra készség. A régiek elmúlnak. Ha a tartozást kifizették, nyugtát adunk róla s azért ha megbocsátotunk egyszer és mégis haragoskodunk, úgy teszünk mint az uzsorás, a ki a kölcsön adott pénz után uzsorakamatot szed — törvénytelenül.

Szivedből kell a megbocsátásnak jönnie. Nemcsak szóbeszédként, hanem szívszerint.

Megbocsátani isteni cselekedet s boldogító is egyszersmind. Csak ha megbocsátani tudsz akkor tekinthetsz fel nyugodt, derült szívvel az égre, mikor gyengeségeid érzetében így imádkozol: Istenem! légy kegyelmes hozzám; és... bocsásd meg bűneimet!

Vásárhelyi Ézsaiás.

„Az Úr én kösziklám és én várom és én szabadítóm; én erős Istenem, én erősem, ő benne bizom; én paizsom és én felmagasztalásom.“

(Zsolt. XVIII; 7 vers.)

„Az irgalmasság és tökéletesség ne hagyjanak el tégedet; kösd azokat a te lelkedre, ird be azokat a szivednek táblájára.“

(Példabesz. III: vers.)

Az igaz ember élet-utja.

Tudományos testületek és egyesek keresik a társadalmi élet megújításának módját és eszközeit. Már eddig is könyvtárakat irtak össze, a helyes irányu megoldás érdekében. Az emberek mohón fekszenek azután neki a könyveknek és olvasnak sokat, remélve, hogy így megtalálják utját a társadalmi élet megújításának. Nem is hiányoznak a tervek ma már, a nagy munka megvalósítására és mégis sajnosan kell tapasztalnunk, hogy a törekvések daczára, az élet eredményei nem kielégítőek. Hazánkat is bár a természet dusan megáldotta természeti kincsekkel, mégis általános köztünk a panasz közállapotaink nyomasztó volta felett.

Közelebről is a nagy válság után, felderültek az arczok és a szivek megteltek bizalommal, mert látták az élénk képzelet álmaiban, egy megújuló boldog ország képét. És ma hol vagyunk? Ujból csak tusakodunk. Vezéreink ismét csak keresik, az igazi népélet utját. Vajjon megtalálják e?

Mindenesetre megtalálhatják, csak az a fő, hogy helyes uton keressék azt. Én azonban, e dologban, a multak tapasztalati tényét tartom mindenek előtt figyelemre méltónak. Ez pedig arra tanít, hogy a régi boldogabb időkben, a midőn még sok-sok embernek az életre vezető bölcsességet egy könyv, a szent biblia nyújtotta, inkább közöttünk élt Istennek lelke, mint ma, a midőn minden valamire való embernek könyvtár van házában.

Akkor kevés könyvből sokat tanultak az emberek, ma pedig a sok könyv mellett, kivált a szerezetre vonatkozó dolgokban, keveset tudnak.

Ezért halljuk lépten-nyomon az óhaj nyilvánítását. Meg kell ujulnunk! Igen meg kell ujulnunk, de én hozzá teszem, nem csak ruházatunkban, berendezésünkben, az élet kényelmi eszközeinek beszerzésében, hanem mindenek felett, a mi elménkben. Mert a törvény és parancsolatok summája, a szeretet. És e világot, csak az Istenből kisugárzó és lelkeinkbe beoltott szeretet által győzhetjük meg. És most lássuk csak, a szent irás miként jelöli meg az igazi emberi élet utját.

A biblia azt mondja, hogy a bűnöknek két nagy osztálya van. Egyikbe tartoznak a testi bűnök, a másikba a lelki bűnök. A lélek bűneit azonban szigorubb elbírálás alá veszi, mint a testi bűnöket. Mert nincsen semmi a mi úgy megtudná keseríteni az életet, mint a lelki bűn.

És kérditek, hogy ennek mik ismérvei? Az irás szerint: Irigység, harag, gőg, szeretetlenség, énzés, kegyetlenség, elbizakodottság, hazugság, mogorvaság, kétszínűség stb.

A lélek a szent irás szerint e gyarlóságaiból csak akkor gyógyul meg, ha Krisztus lelke belé kö-

tözik. — Magában az akaraterő még a bűntől meg nem tisztított soha sem embert, sem nemzetet. Ezért mondja szent könyvünk, hogy a belénk költözött jó indulat. kegyelmi ajándék, az Istentől.

Igy van azután, hogy az igaz ember nem olyan, mint e világ. Ő másokról mindig a legjobbat teszi fel és mindent jóra magyaráz. Csak annak ad hitelt, a mi valóság. A tényekre támaszkodik és tiszta elfogulatlan elmével keresi az igazságot és boldog, ha annak birtokába juthat, még áldozatok árán is.

Az ilyen lelkiismeretes ember azután mások tudatlanságából gyarlóságaiból nem kovácsolt fegyvert a maga önző javára soha, hanem őszinte jó akarral arra törekszik, hogy embertársai tisztán lásanak és örül ha környezetét jobbithatja, hogy bennük a gyanu és rágalom, az igazság javára végleg elnémuljanak.

Az irás szerint pedig, a tiszta látást és az ebből folyó helyes ítéletet, hogy az ember megszerezhesse, a főkövetelmény, hogy legyőzze magában a minden szent dolgot lenyűgöző önzést. Ha ez egyszer sikerült az egyénnek, a szeretet elsajátítása már nem nehéz, mert erre bőséges alkalmat nyújt az élet. Az önzetlen ember előtt, egy egész új világ nyílik meg, a melyet méltónak talál azután, hogy annak javára szentelje egész életét.

Csodálatos dolog, hogy annyit hirdetjük e nagy elvet: a szeretetet és mégis oly keveset találunk abból e világban, — pedig a világ, szeretet nélkül meg nem élhet.

A világnak nagy szüksége van szeretetre. És nincs is e földön több oly becsületes adós, mint a szeretet. A szeretet siker, a szeretet boldogság, szóval, a szeretet tetteje a életnek. Ezért tanítja az irás is, hogy a hol szeretet van, ott van az Isten.

Miután pedig a szeretet jó cselekedetekben munkás, mindenki köteles azt kimutatni, először: a szegényekkel szemben, mert ez a legkönyebb; azután a gazdagokkal szemben, a mi már nehezebb, holott ezek gyakran leginkább nélkülözik azt és végül az egysorsuakon, a kikért ugyis mindnyájan legkevesebbet teszünk, talán mert ez a legnehezebb.

Oh birva az irás szerint is, széles, beláthatatlan a szeretet mezeje. E mezőn ad Isten az igaz embernek soha meg nem szünő dicsőséget.

De, e dicsőség nem világ szerint való hatalmaság, mert a dicsőségnek legfőbb ékessége, hogy nem irigykedik. Az irigységet szívükben a roszakarat fiai viselik, azok, kik velünk egy sorban és talán egy célért is küzdenek. Ezeknek elve, hogy inkább veszsen az igaz ügy, csak más ne győzzön, ha én nem győzhetek. A kiből ilyen érzélem lakik, az birhatja bár e muló világ dicsőségét, de keresztyénnek nem nevezhető; Krisztus azt mondja róla, én nem ismerem őt.

Egy valaki a tapintatosságot az apró dolgokban szeretetnek minősítette. És a mennyiben tényleg e meghatározó, el is fogadható, a társadalmi érintkezésben a szeretet, az illem formáiban talál megnyilatkozást. Tehát az igazi udvariasságnak nagy titka, megint csak a szeretet. Ezért, nem csak az államférfi és a született mágnás, de a legegyszerűbb falusi ember is, ha benne szeretet lakik, megjelenhet bárhol és nem fog éktelenül cselekedni

Ezeket meggondolva értjük meg azután Pál apostol mondását, hogy a szeretet mindent legyőz, de a szeretetet nem győzi le semmi sem Krisztus urunk is ezért tanította, hogy: jobb adni, mint venni. Az emberek mégis tévesen fogják fel a boldogság miben állását, a midőn arra törekednek, hogy sokkal birjanak és sokaktól szolgáltassanak. Inti is e kapzsi világot: a ki ti közületek első akar lenni, szolgáljon másoknak; aki boldog akar lenni, cselekedjék jót. A szerető lélek tehát mindig jót tesz és mindent jóra magyaráz.

Milyen boldog lenne egy olyan ország, hol a törvények summája az önzetlen szeretet lenne. De, hát gyarló emberekből alakulnak az országok, a mustármag pedig lassan növekedik terebélyes fává. A jó mag azonban a jó emberek lelkébe már elvette. És a jó embereknek áldott és áldásos is már a földön élte. Boldog, a ki a jó emberek társaságában élhet és azokat meg is tudja becsülni. Azt mondják, a hatás ébresztésnek alaptörvénye a bizalomkeltés. És valóban én is úgy tapasztaltam, hogy a kifejezett bizalom által még a bűnös léleknek is néha visszadhathatjuk elveszett és sokszor megsiratott ideálját.

Most már megérthetjük, hogy a szeretet nem az, a minek sokan vélik, t. i. az érzelmek hirtelen való fellobbanása, hanem a megszentelődött keresztyén jellemnek krisztusi pecsétje. E jellemet pedig e világ meg nem adja, ez nem vásári portéka, ez nem embereknek szánt görög-tűz, ez hosszas tuskodás után az égből jön, a szentlélek hozza.

Jézus gyermekkorából azt olvastuk, hogy: gyarapodott bölcsességben, Isten és emberek előtt való kedvességben. Lám a mesternek is meg kellett mérteni miérettünk, mi is meg kell hogy mérassunk az élet által és jaj annak, a ki könnyűnek találta.

Hogy emberi hivatásunkat hiven betölthessük, mint igaz keresztyénekhez illik, maradjunk a munka terein, mint emberhez méltó, mert bár csendes magányban fejlődik a talentum, de a jellem a világ tusaiban fejlődik, — itt tanulunk meg igazán szeretni.

Hogy pedig megszenteltessünk, Krisztussal szemben úgy helyezkedjünk el, hogy vissza tükrözzük az ő lényét. Menjünk el azért az élet utaira, és ha kell, vegyük fel az ő keresztyét, viseljük el az ő sebeit, a világ szidalmát, mindezeket pedig tegyük azért, hogy sokakat elvezérelhessünk az üdvösségre.

Mi magyarok vagyunk és protestánsok, nekünk szent vallásunk azt tanítja, hogy aki szereti atyafiait és él azokért: Istentől született az!

Vegyük azért eszünkbe az evangélium tanácsát, hogy: senki sem elég önmagának. Isten, haza és emberszeretet, e három ige kell, hogy mi lelkünk oltárán örök lánggal égjen. E bibliai háromságban nyilatkozik meg az evangélium minden nemzetnek.

A biblia a három szentséget egységre vezeti, azért neve örökre ez marad: a Könyvek könyve, a legszebb könyv.

A magyarnak e három szó: — Isten-, haza- és emberszeretet sajátos faji és néprajzi helyzeténél fogva. — türelmének, élő hitének forrása. E háromság ezer éves történelmünk nagy tanulságaiban ragyog felénk és ajkunkon dalra fakasztja a költő jóslatos igéit: e földön éljed, halnod kell.

A bölcsesség követ ne keressük tehát jövőben, más nemzetek élettáiraiban, a mi bölcsességünk forrása itt van a mi rónáink ölén, itt öreg Károlink lapjain Nézzük azért e szent földet munkás szeretettel, forgassuk bibliánk lapjait komoly igyekezettel, e kettőből örök életnek beszéde szól hozzánk. — Emlékezzünk és ne feledjünk! . . .

Ezek után pedig jegyezzük meg, jól magunknak, hogy az igazi emberi életnek utja az, hogy fegyelmesszük a bennünk lakozó akaraterőt és ne cselekedjék senki közöttünk álnokul. — Másodszor pedig azt nevezzük csak jövőben sorainkban igaz magyarnak: kit hazája hő szerelme nagy tettekre felhevít.

Péchy Árpád,
brassói ev. ref. lelképásztor.

Isten igéje.

Egy pár szó a jótékonyaságról.

Kép az életből. Zsid. XIII. 16.

Sokan azt hiszik, hogy ahhoz, hogy valaki jótékony legyen, szükséges gazdagnak, vagy legalább jómódonak lennie, s mivel ők nem tartják magukat annak, úgy gondolkoznak, hogy az az ige: „A jótéményről pedig el ne felejtkeztek“, nem nekik, hanem X-né vagy Y né asszonynak, vagy N. N. úrnak szól, így hát vagy örvendezve, hogy ez a parancsolat őket semmire sem kötelezi, vagy talán szomorúan, hogy ők ennek úgy sem tehetnek eleget, egészen egyszerűen napirendre térnek fölötte. Nos hát én ezeknek a szomorkodó sziveknek, meg hát a közönyöseknek is, el akarok itt mondani egy kis történetkét, mely megtanítsa őket arra, hogy tehetünk igazán jót pénz nélkül is, s hogy terjeszthetünk magunk körül olyan áldást, mely fényesebben ragyog a világ összes aranyainál.

Léna szegény varrónő volt. Reggeltől estélig fáradhatatlan szorgalommal és lelkiismeretességgel öltögetett, nem hagyva kárba veszni egyetlen perczet se. Szegény volt, oly szegény, mint a templom egere és mégis gazdag, végtelenül gazdag, mert a Megváltó képét hordta szívében, s ez a boldogság ott ragyogott szemében s soha meg nem szünő, örömteljes kifejezést varázsolt arczára. Hogy vajjon néha, mikor tűje gyorsan és ügyesen pattogott a fehér vásznon, énekelte-e ezt a kis dalt: „Gazdag vagyok, mint egy király, mert Jézusé vagyok“, azt bizonyosan nem tudom, de hogy az volt, annyi bizonyos, s végtére is, ez a földolog.

Napközben mindig a munkateremben ült, hová varrni járt, s este fáradtan tért haza. Kora reggel már munkában, este kifáradva, s mindezt csekély fizetésért! Méltán kérdezhetjük, hogy lehetett volna a szegény Lénának ideje, ereje és módja, hogy eleget tegyen a Mester parancsának és „jót tegyen.“

De Léna a Megváltót mindenekfölött szerette s a szeretet találékony; utakat és módokat talál, melyek mellett mások, mit sem sejtve, haladnak el.

Léna mindig nagyon korán kelt, s miután pár verset olvasott a bibliából, imádkozott, szobácskáját rendbe szedte, bezárta kis lakását, a kulcsot zsebre dugta, s megkezdte napi munkáját. Hogyan, már a varró-műhelybe indult? Nem, arra még tulságos korai az idő! s úgy látszik, Léna mégis nagyon siet, igen, mert „királyi szolgálat“-ot akar végezni.

Legelőbb is egy igen-igen öreg anyókához indult. Bekopogott az ablakon s kissé kinyitva azt, nyájas hangon kérdezte, hogy aludt az öreg Anna néni? Majd belépett az alacsony szobácskába, kitárta az ablakot, megvetette az öreg asszony ágycát, őt magát megmosdatta és rendbe szedte. Mily kedves, vigasztaló szavak hangzottak el ezalatt ajkairól, s mennyire örvendett az öreg Anna már jó előre, az éjszaka álmatlan óráiban, ennek a reggeli látogatásnak, mely bizonyosan meg fog érkezni és a jó Léna vidám, békés arcának. De soká nem maradhatott Léna, még egy kézszorítás, egy csók, egy pár szó a Szentírásból — és odább kellett mennie.

Most végig sietve az utcán Jakab mesterhez ment, a ki már e korai órában kis széken ülve dolgozott szorgalmasan egy pár czipőn. Nem ért rá bemenni, de a műhely nyitott ablakánál megállva, bekialtott: „Jó reggelt Jakab mester, van munkája?“ „Van, hála Istennek, egész nagy rakás, Léna. Szégyellem is magamat, hogy pár nappal ezeiótt, mikor nálam voltál, olyan kishitű voltam, s föltettem a jó Istenről, hogy jobban gondoskodik a verebékéről, mint a vén Jakabról, Isten bocsássa meg bűnömet.“ Óh, be örülök, s beh buzgón imádkoztam is, hogy munkát kapjon, s lám az Úr mily kegyesen meghallgattott. Isten áldja!“ s Léna már eltűnt.

Jakab egy perczre fölnézett a munkáról a Léna után, aztán mosolygott, megrázta ősz fejét és gondolkozott, mialatt a kalapácsot tartó keze lehanyatlott. De most egyszerre olyan erővel csapott a czipőtalpra, mintha mindazt a szeretetet és háládatosságot, mely szívét Léna iránt eltöltötte, a bőrbé akarta volna belekalapálni.

Léna utja még egy beteghez vezetett, ezt is megmosdatta, ágycát fölvetette, s még egy ital tejjel is fölüditette, melyet a maga szájától vont el, hogy a még nálánál is szegényebb betegnek elhozza. De vajjon a hálás tekintet, s a lázas kéz meleg szorítása nem fizetett-e meg kamatok kamatjával a Léna boldog szívének?

De itt az ideje, hogy a varróterembe érjen. Éppen a kellő perczben ért oda és nem később, mert bűnnek tartotta volna másfelé járni és kötelességét elmulasztani. Egész nap dolgozott, minden öltést Megváltójáért téve, csoda-e hát, hogy senki se dolgozott szebben és tisztábban, mint ő?

Este, mikor kis lakása felé tartott, rendesen egész csapat szegény, szeretetre szomjazó ember ült az úton, hol Lénának el kellett haladnia, várva, tudod-e mire? Egy nyájas tekintetre a szegény varrónő szeméből.

Jm-Hof Hannah.

Isten! Te . . .

*Isten! Te ki mindenütt lakozol,
Az ember mégsem láthat meg sehol.
Ott keres fenn a csillagokon túl,
Pedig köztünk vagy láthatatlanul.*

*Itt vagy mindig, mindenütt, mindenben,
S lakozol a szerető szívekben —
És látod, ha rosszat vagy jót tettünk
Ha mást gyűlöltünk, avagy szerettünk.*

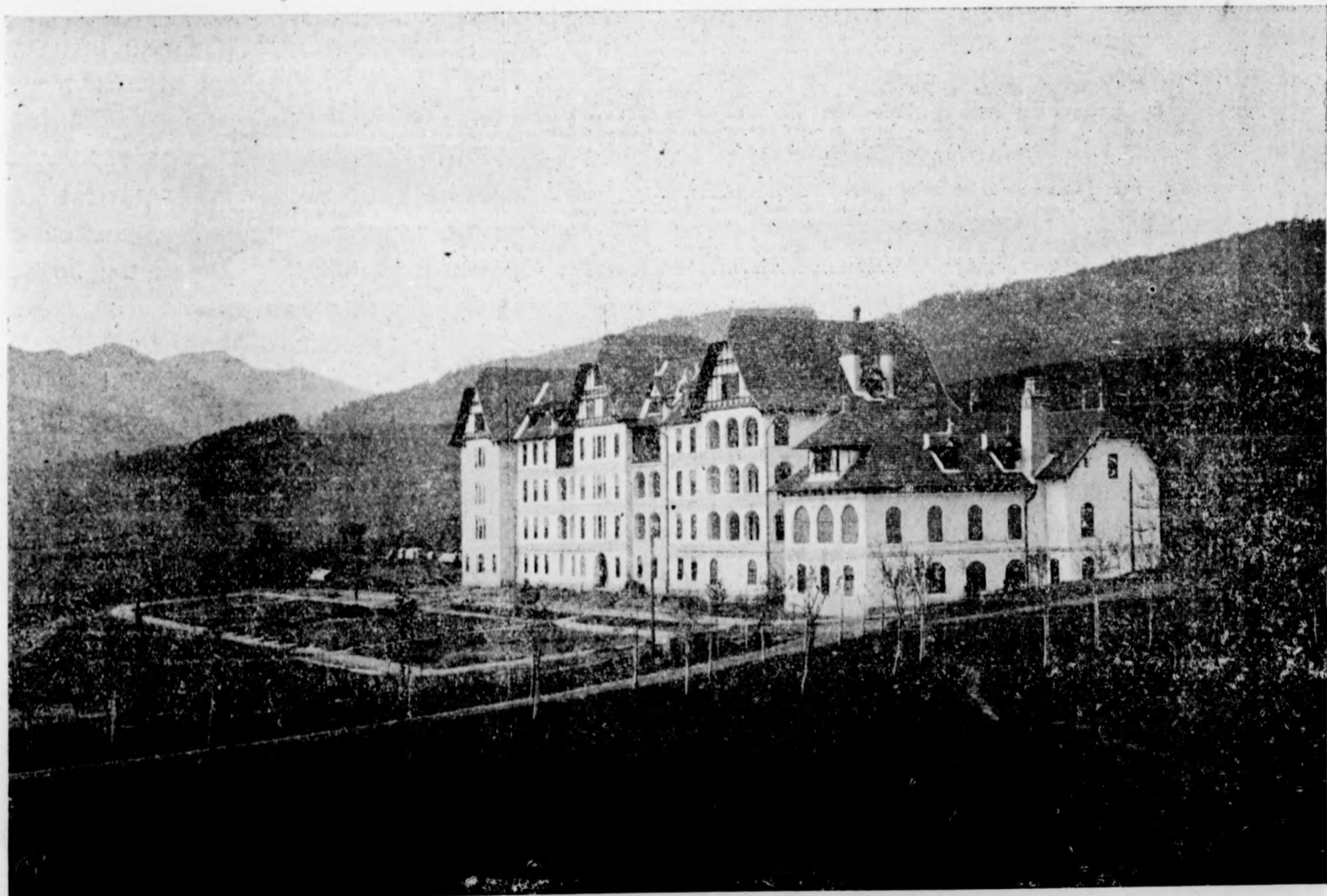
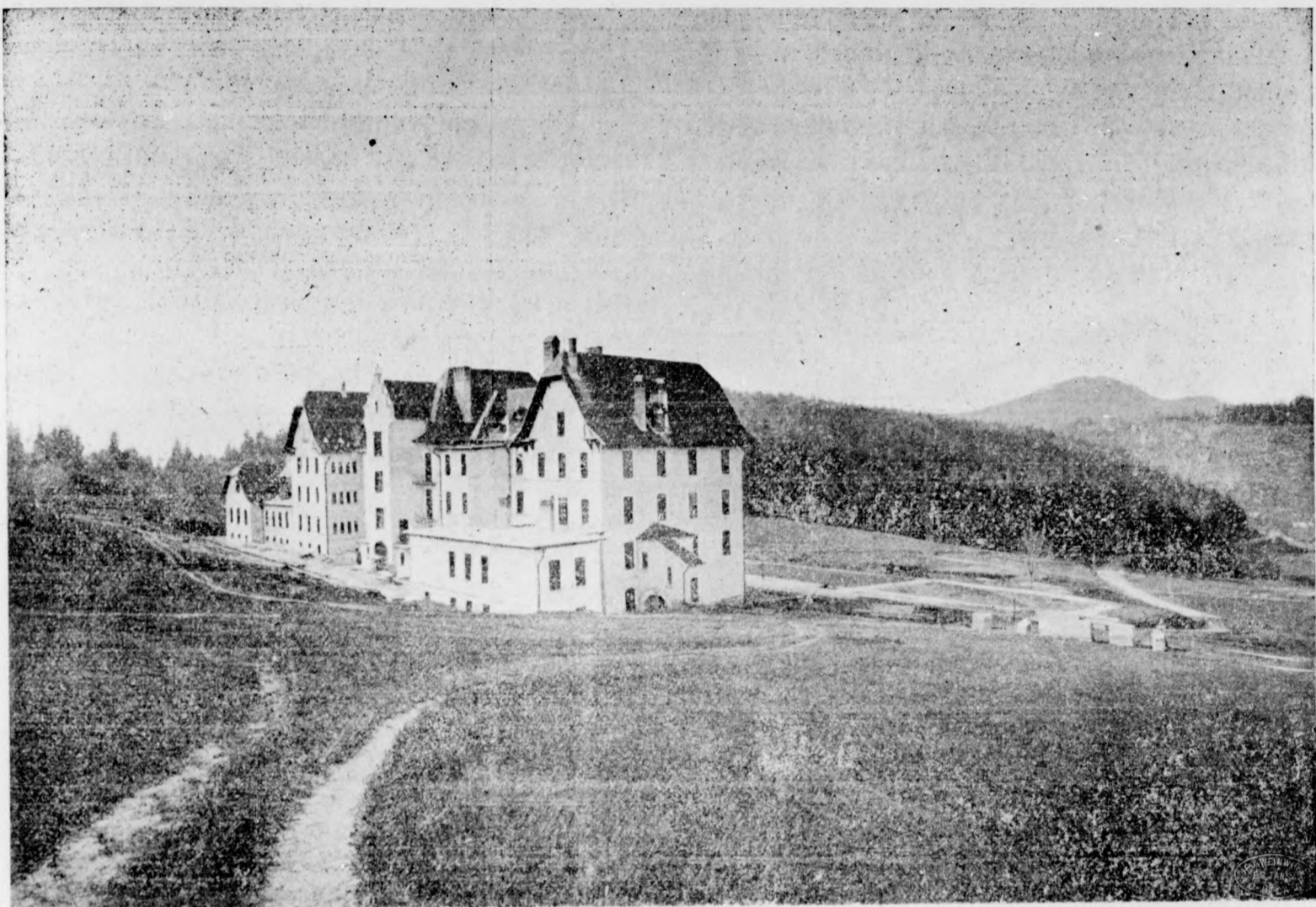
*S ha éhes koldus áll a küszöbön,
Alázattal, félénken beköszön,
Fájdalom könnye rezeget szemében
S szól: adjanak a Jézus nevében.*

*Te mellette vagy, Uram és látod
A jó szívűt, könnyörülőt várod.
S ki enyhíti a szegényt, szenvedőt,
Megáldod Te is százszorosan őt*

*De ki nem szel kenyereből neki,
Hanem még szidalommal illeti,
Elfordítod szent orczádat attól,
S soh'sem szabadul az meg a bajtól.*

Csiszár Mariska.

Steier-országi tüdővész-sanatoriumok.

Mult számunkban részletesen ismertettük a tüdővész elleni harcz jelentőségét s azt a nagy munkát, a melyet ez ügy érdekében a Sanatorinm egyesület teljesít. Most képünk egy a mi Erzsébet-Sanatorium-

nak mintájára létesített Steier-országi Sanatorium képet mutatjuk be.

Együttal felemlítjük, hogy az érdeklődők bármilyen felvilágosításért bátran fordulhatnak a bpesti szegénysorsu Tüdőbetegek Sanatorium-Egyesületének Elnökségéhez, vagy a Tuberkulózis című szak-lap szerkesztőségéhez. (Budapest VI Andrásy-ut 46.)

Kegyesség útja

Kártyázás közben.

Néhány férfi a házteteje alatt kártyázott.

— Mi az? — mondá az egyik. — Miféle kiáltás az az utcán?

— A ház ég! felelé a második.

— Oh nem baj, csak keverd össze a kártyát. hadd végezzük be a játékot, még ráérünk.

— Tűz van! tűz van! E kiáltás mind hangosabban hangzott fel, de a játékosok mégis folytatták játékukat. Egyikök még henczegve így is szólott:

— Minden rendben van, pajtások, az az ajtó a háztetőre vezet ki s így minden perczen menekülhetünk. Jól ismerem az utat, csak folytassátok a játékot.

Nemsokára az egyik félve kérdé:

— De bizonyos vagy-e a felől, hogy ezen az ajtón keresztül megmenekülhetünk?

Oda megy, hogy megnézze, de ime az ajtót zárva találja.

— Sebaj! nálam van a kulcs! mondá a másik

— De igazán nálad van a kulcs?

— Persze, nesze itt van, próbáld hát vele kinyitni, ha oly gyáva vagy!

Az ember próbálja, de a kulcs csak nem akar megfordulni.

— Hadd próbáljam, — felelé a másik.

De mindhiába, csak nem fordul.

— Jaj Istenem, hisz nem ez a kulcsa!

Ugyan folytatni fogják-e most a játékot?

Nem, most hozzá fognak látni minden erejükkel hogy az ajtót felnyissák és sikerülne is, csak azt fogják találni, hogy már késő, hogy már nem menekedhetnek.

Vannak sokan, kik azt mondják:

— Oh mind igaz, amit a lelkész mond, de megtérhetünk, a mikor akarunk, akár mikor is elnyerhetjük az Isten kegyelmét. Tudjuk az utat, nagyon egyszerű az, csak az Úr Jézusban kell hinni és azt megtérhetjük, a mikor nekünk tetszik, tehát bátorságosak vagyunk.

De tegyük fel, hogy majd nem tudtok akkor hinni, a mikor nektek tetszik? Tegyük fel, hogy eljön a nap, a mikor az Urhoz fogtok kiáltani és Ő nem felel, a mikor kezeiteket kinyújtjátok és senki

sem ügyel rátok? Feltéve, hogy lesz egy nap, a mikor majd mondani fogjátok:

— Uram, nyisd fel nekünk. A felelet az volna:

— Soha nem ismertelek titeket, távozzatok el én tőlem álnokságnak cselekedői.

Oh te kedves barátom, ki folyton halasztod megtéréseidet, ha azt hiszed, hogy bármikor is megtérhetsz, miért nem térsz meg ma? Azt hiszed, hogy képes vagy rá, óh kérlek, tedd meg ma és ne játszály oly komoly dolgokkal, hogy netalán a mikor majd kívánczol bűnbocsánatra azt találjad, hogy számodra az már nincsen, hogy elkárhoztál.

Még az éjjel előtt minden másként lehet,

Mint a hogy korán reggel volt,

Azért mig élek itt e földön,

Mindig életveszélyben forgok,

De Istenem, bizva a Jézus szent vérében

Kérlek, hogy lelkem boldog véget érjen.

F. A. után.

Egyháztársadalmi élet.

Meghívó. A marosi ev. ref. egyházmegyének nagys. Deák Lajos kir. tanácsos, ref. koll. gondnok, Csontos Olivér egyházm. gondnok és gróf Toldalagi László ref. koll. főgondnok atyánkfiai védnöksége alatt működő marosvásárhelyi fiók-köre 1906. évi augusztus 11-én d. e. 1/210 órán kezdve, Mezőkövesden egyházi-értekezleti közgyűlést tart, melyre t. czimet, nemkülönb minden rendü és sorsu hittestvéreinket s az érdeklődő nagy közönséget atyafiságos szeretettel meghívjuk. Maros-Vásárhely, 1906. július hó. A marosi ev. ref. egyházmegye marosvásárhelyi Értekezleti fiókkörének Elnöksége. Tárgysorozat. A) Isten-tiszteleti rész. 1. Invocatio: éneklí a gyülekezet. 2. Gyülekezet éneke. 3. Imádkozik: Tóthfalusi József marosvásárhelyi ref. lelkész, egyh. elnök. 4. Egyházi beszéd mond: Kiss Sándor mezőpaniti ref. lelkész. 5. Énekel a gyülekezet B) Értekezleti rész. 1. Elnöki megnyitót tart: Bedőházi János orszgy. képviselő, világi elnök. 2. Az 1906. évi január 25-én tartott közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 3. Értekezést tart: Tóth László nyáradkarácsonyfalvi lelkész, egyh. alelnök. 4. Felolvas: Gyulai D. Kálmán ev. ref. koll. tanár. 5. Király Béla h.-bodoni ref. lelkész véleményes javaslata Kovács László koronkai lelkész, egyházi titkárnak a marosvásárhelyi közgyűlésen folyó évi január 25-én tartott „Egyházi életünk bajairól” című felolvasásában foglalt indítvány-pontok tárgyában. (Erd. Protestáns Lap idei 9—10. számai.) 6. Titkári jelentés. Előadja: Kovács László koronkai lelkész. egyh. titkár. 7. Záró-imát mond: Magyar Árpád kakasdi ref. lelkész.

A majósi hívek lelkigondozása. Farkas Jenő, a pókai ref. egyházközség ujonnan megválasztott fiatal

papja és Bud Tibor, ugyancsak ez egyházközség ifju tanítója együtt, közös erővel egy magasztos munkához kezdtek a szomszédos Majó; nevű román faluban. E kis faluban több magyar ajku és református vallásu család él, kiknek vallásos gondozásával mind- eddig senkisémm törődött s hogy el nem oláhosodtak, az is csupán erős fajszeretőknek köszönhető; ezeket az elveszendő lelkeket menteni indult meg e két fiatal erő. Farkas Jenő lelkész, ki megkezdője volt ennek a nagy munkának, most egy harmoniumnak és egy harangnak a beszerzésén munkál. Buzgó segédjével: az említett tanító atyánkfiaival minden vasárnap délután istentiszteletet tartanak, egy e célra berendezett szobában s nagy odaadással sáfárkodnak az evangelium érdekében. Munkájokat kísérje Istennek áldása.

H i r e k.

— **Bibliai olvasó kalauz.** Fogadjuk meg, hogy buzgón imádkozunk. Ef. 6, 18—24. A Szentírást gyakran olvassuk. Józ. 1, 1—9. Keresztyén életet élünk. II. Tim. 3, 15—7. A Krisztusról vallást teszünk. I. Ján. 4, 13—19. Szent nép leszünk. II. Móz. 19, 1—11. Hivek leszünk Jób. 10, 23—29. Hogyan tartsuk meg fogadásunkat. Máté 25, 14—30. — A mértékletlenség. Elhibázott ítélet. Ézs. 4, 11—23. Eszeveszettség. Ézs. 28, 1—7. Restség. Lukács 21, 29—36. Istenről való megfélelkezés. Ézs. 5, 8—12. Botránkozás köve. Róm. 14, 15—21. Büntetés. Ézs. 5, 20—25. A mértékletlenség következményei. Péld. 23, 20; 21, 29—35.

— **A marosvásárhelyi ref. kollegium értesítője.** A napokban jelent meg a marosvásárhelyi ev. ref. kollegium értesítője. A 10 ivre terjedő értesítő hű képét nyújtja az erdélyi ref. egyházkerület egyik leg- régibb és legnagyobb tanintézete működésének.

Az 1905/6. tanévben 447 tanuló látogatta a kollegiumot, kik közül 424 tett eredménynyel vizsgát. Csiki Lajos igazgató, az értesítő szerkesztője szerint a tanulásban tett előmenetel nem mondható kielégítőnek a megelőző évek eredményeibez képest. Ennek okát az igazgató abban találja, hogy aránytalanul nagy volt e lefolyt évben az oly tanulók száma, kiket szüleik kényszerítettek a tanulói pályára, holott arra semmi tehetségük nincsen.

Ez évben 52 tanulóval több állott vizsgára, mint a megelőző évben. A tanulók erkölcsi magaviseletét, valamint a közegészségi állapotot az igazgató kielégítőnek találja.

Legszébbnek mondható az eredmény a tanulók önmunkássága terén, mint azt az ifjusági Önképzőkör s a Bethien Gábor kör jelentései bizonyítják. Ezen- kívül fokozta a tanulók önmunkásságát az a körülmény, hogy különböző irodalmi és természettani pályakérdésekre 250 korona pályadíj volt kitűzve.

Egyéb jutalmakban és ösztöndijakban 3060 koronát osztott ki jó igyekezetű tanulói közt a kollegium.

Az Értesítő közli Paál Gusztáv, lapunk társszerkesztőjének tanári székfoglaló értekezését. A 20 oldalra terjedő, tartalmas értekezés Schiller egyéniségéről s az ő nevelési elveiről szól.

Az Értesítőt egy 1905. szeptember 14 én megtartott 25 éves találkozási ünnepély részletes leírása zárja be.

— **Negyven év a lelkészi pályán** Balázs István, a türei egyházközség érdemes lelkésze a napokban érte meg életének hetvenedik s lelkészségének negyvenedik évfordulóját. E ritka, szép életkor gazdag és tevékeny munkássággal járt s Balázs István nem pazarolta tétlenül a Gondviselés eme különös ajándékát. Munkásságának jutalma egyházközségének s egyházmegyéjének nagy szeretete, melylyel a vidéki református papság ősz nesztorát mindenfelől részesítik. Ezen szeretet megnyilvánulása volt azon ünnepély is, mely e hó 20-án folyt le Balázs István [lakásán s melyen a tisztelők egész serege részt vett. Az ünnepély a református templomban kezdődött hálaadó istentisztelettel, melyen az ünnepi beszédet Deési Gyula, a kalotaszegi ref. egyházmegye esperese, az imát pedig Biró András, a kalotaszegi egyházmegye főjegyzője mondotta.

— **„Utmutató a prot. gyakorlati lelkészet terén“** cím alatt ez év végén 13—15 iv terjedelmű oly kötetet szándékozom kiadni, mely tartalmazza mindazon állami és egyházi törvényeket, rendeleteket, határozatokat és utasításokat, melyek a prot. lelkészek polgári jogai s kötelességeire, katonáskodására, állami s községi adójára, fizetésére, kongruára, káplántartásra, gyám- és nyugdíjintézetre, özvegyi és kegyeleti évre, közalapra (domestika), egyházi adózásra, egyházi és iskolai vagyonkezelésre, építkezések, kölcsönügyletek, iskolaszéki teendők, házassági viszonyokra, gyermekek vallására, át- és kitérésekre, jegyzőkönyvek, naplók, számadások vezetésére, könyvtárak, énekkar alapítására, a sektákkal való bánásra, szövetkezetek, egyesületek, vasárnapi iskolák szervezése és vezetésére, egy szóval: a gyakorlati lelkészet összes ágaira tartoznak s főleg segéd- s kezdő ifju lelkészeknek utmutatóul szolgálnak, a szükséges magyarázatokkal, példákkal s mintákkal ellátva. Azok, akik 3 korona 50 fillért legkésőbb szeptember végéig hozzám utalványoznak, december végéig bérmentve és ajánlottan, azok pedig, akik a fentebbi időig ez iven, vagy más uton csupán előjegyeztetik magukat, utánvétel mellett kapják meg a könyvet, mely esetben 20 fillérrel többbe kerül. Nagyigmánd, (Komárommegye), 1906. augusztus 1. *Szentkúti Kiss Károly*, ref. lelkész.

— **Petőfi halálának évfordulója.** Julius 31-én volt ötvenhét éve, hogy a segesvári csataterén elesett Petőfi Sándor. Itt és ezen a napon látták utoljára a költőt, aki a névtelen hősökkel együtt valahol egy

jeltelen sirban alussza örök álmát. A segesvári csatára és környékére, amelyet Petőfi halhatatlan szelleme szentelt meg, évről-évre eljár a kegyelet az évforduló napján. A segesvári és környékbeli magyarság mult vasárnap áldozott Petőfi emlékének és halálának ötvenhetedik évfordulóját kegyelettel ünnepelte meg a fehéregyházi emlékoszlopnál, hol a segesvári magyar kaszinó és a polgári kör koszorukat tettek le az emlékoszlop talapzatára. A polgári kör estély keretében áldozott Petőfi emlékének.

— **A marosvásárhelyi családi dráma.** Oreskovits Jenő rendőralkapitány egy helyi lapban nyilatkozatot tesz közzé, amelyben elmondja megsebesülésének esetét. A terjedelmes nyilatkozat szerint félreértésből eredt az a szóváltás, amely közte és Fülöp hadnagy között lefolyt és a melynek folyamánya volt az, hogy Fülöpöt ő megsértette és ez reálott. Azután hosszasan előadja az eset lefolyását és kijelenti, hogy a kórágyon elmélkedve a történetek felett, arra a meggyőződésre jutott, hogy a felesége teljesen ártatlan és nem is késett megsebesülését követő harmadnapon feleségétől bocsánatot kérni azon meghurczoltatásért, amelynek ártatlanul volt ki-zolgáltatva. Különben kijelenti, hogy a most már befejezett vizsgálat is kiderítette, hogy Fülöp hadnagyot minden alapos indok nélkül provokálta és gazemberezte le. Fentartja azonban ama régebbi kijelentését, hogy a hadnagy fegyverét jogtalanul használta ellene, mert lovagias uton hajlandó lett volna neki elégtételt adni.

— **Fanap és madárnap az iskolákban.** Sikeres mezőgazdasági kultúra nem lehet el fa és madár nélkül. Hazánknak óriási mennyiségű fára van még szüksége, hogy talaja a legjobban kihasználódjék s az a barátságos vonzó képe legyen, amit csak a fa, az ut mellett, a ház előtt, az udvaron, a földek végében tud adni. Rengeteg terület vár jó gyümölcsfával beültetésre, még több most kopáron meredező terület a befásításra. Melegen kell szeretnünk a fát, gyönyörűséget találunk a fa ültetésben és ápolásban, hogy ezt a várankozást kielégítsük. A madár, alig néhány fajta kivételével, a gazdának leghivebb segítője a káros rovarok ellen való védekezésben, sőt most már biztosan tudjuk, hogy semmiféle emberi munka és találmány sem lenne képes azt a munkát végezni, amit a termelésünkön élösködő rovarok pusztításában csak egy kis csapat madár is végez. A gyakorlati szellemű amerikaiak már hosszabb idő óta behozták, hogy a népiskolai tanítók, kint a szabadban, a gyermekekkel együtt járva, a tanítási esztendő egy napját a fáknak, egy napját pedig a madaraknak szenteljék. E napokon fogékonnyá válik a gyermekeknek nemcsak az értelme, de a szive is a fák és madarak iránt. A vallás és közoktatásügyi miniszter ezt a szép iskolai intézményt nálunk is meghonosította. Ezzel a leghathatósággal segítségét adta azoknak a törekvések-

nek, amelyeket a fák ápolása, a hasznos madarak védelme érdekében a földmivelési kormány évek előtt kezdett és a jövőben is folytatni fog. A magyar gazdák szívvél és lélekkel munkálhatnak rajta, hogy e törekvések hamarosan az egész magyar közönséget áthassák.

— **A cselédlakások.** A belügyminiszter körrendeletileg felhívta a törvényhatóságokat, hogy a közegészségügyi törvény alapján a cselédlakások ügyét szabályrendeletileg rendezzék. Minden családnak külön szobája legyen, a tuzsufoltság megszüntetendő. A változások keresztülvitelére 10 évi határidő szabható. Tehát megtörtént az első érdemleges lépés a cselédlakások régen vajudó ügyében.

Hirek az országból.

Szünet az országházban A képviselőház e héten hétfőn tartotta autolsó ülését, mely alkalomból Wekerle miniszterelnök indítványára október 15-éig napolta el magát a Ház, s így megkezdődött a honatyák nyári szünete

Maros Vásárhely újabb diszpolgárai. Maros-Vásárhely sz. kir. város törvényhatósága legutóbbi közgyűlésén Gróf Andrássy Gyula belügyminisztert. Gróf Apponyi Alberti vallás- és közoktatásügyi minisztert és Jusih Gyula képviselőházi elnököt a város diszpolgáiraivá választotta, s az ezekről szóló díszes okmányokat nagyobb küldöttég fogja átnyújtani.

— **Barabás mandátuma.** Barabás Bélát e héten Nagykörösön egyhangú lelkesedéssel képviselővé választották.

— **Wekerle a királynál.** Wekerle Sándor miniszterelnök a Ház szünete alatt sem megy szabadságra, hanem folyton dolgozik a sürgős és halaszthatatlan ügyek előkészítésén. E héten Gróf Andrássy Gyula belügyminister kíséretében Ő Felsőségéhez utazott Ischlbe s jelentést tett a helyzetről Ő Felsőége a miniszterelnök összes előterjesztését kegyesen fogadta, s megadta azokhoz legfelsőbb hozzájárulását.

— **Kossuth Ferencz Olaszországban.** Kossuth Ferencz és Darányi Ignác miniszterek az ősz folyamán Milanóba utaznak a kiállítás megtekintésére. Kossuthot Milanóban ünnepélyes fogadtatásban részesítik, mivel hosszabb ideig volt a város lakosa és öcsce, Kossuth Lajos Tódor szintén állandóan ott tartózkodik.

— **Királyi döntés a kvótáról** A hivatalos lap e héten közölte Őfelsége legfelsőbb elhatározását a közös költségek arányának megállapítására nézve, mely szerint 1905. évi július 1-étől 1907. június 30-ig a közös ügyek költségeiből a magyar államkincstár terhére eső 2 százalék levonása után a magyar korona országai 33, a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok 65 százalékot kell hogy hordozzanak. Az arány tehát az eddigi s a megállapítás kiterjedt visszamenőleg az ex-lex idejére is.

Szerkesztői üzenet.

Többeknek. Felelős szerkesztőnk pár napra, hivatalos ügyben elutazott s azért ezen uton értesíti azokat, a kik tőle a lap ügyeit illetőleg választ várnak, hogy kérésüknek csak pár nap múlva tehet eleget.

Csóka Andrisék kivándorlása.

Olyan felfordulás volt Csóka Andriséknál, mintha csak a tatár pusztított volna náluk. Az egész udvar felforgatva, istálló, félszer üresen tátongott, kamra, szoba, konyha, minden kiüritvé. Csak egy sánta eb ödöngött az udvaron, annak már nem akadt gazdája. Oda-oda dörgölődött a kapuban álló Csóka Andris-hoz, nyalt egyet-egyet a kezén, mintha csak ő is bucsuzni akart volna. Mert hát nagy utra megy a gazdája, kivándorol a messze Amerikába!

— Adj' Isten, Andris! — szólítja meg a gondolatokba mélyedt gazdát a szomszéd.

- Fogadj Isten!
- Hát csakugyan elmégy?
- El
- Aztán itt hagyod végkép ezt a földet?
- Itt.
- Nagy szó az. Andris.

Elővette pipáját, lassan megtöltötte, kicsiholt, végre hatalmas füstfellegeket eregetve méregette Andrist.

— Hát a gyermekekkel mi lesz?

— Azokról már gondoskodtam. A Jóska meg a Sári az öreg anyjuknál vannak, a piczike meg a sógorasszonynál.

- Elhal anya nélkül.
- Majd csak gondját viseli a jó Isten!
- Hm! Igaz . . . de hát mégis!
- El van már választva. Tegnap mult hat hónapos.

— Aztán az édes anyja csak úgy szó nélkül megvált tőle?

- Dehogyan vált! . . . Folyton azt siratja.
- Gondoltam . . . Másképp ugyis tűzrevaló volna. Egy ideig tűnődött s mérgesen fujta a füstöt.
- Te Andris! Emlékszel-e a tarka borjumra?
- Hogyne emlékeznék! Aztán szép-e?
- Szép, szép! de csak a bőre a padlason.
- Csak nem döglött meg?
- Meg az az éjjel.
- Ejnye, ezt nem hittem volna! Aztán milyen virgoncz állat volt.
- Az ám!
- Hát aztán mi lelte?

— Hát tudod, nagyon meg voltam szorulva, aztán el kellett adnom a Riskát. Takarmányom sem igen volt, aztán a pénz is kellett.

— A borju meg megmaradt?

— Meg ám, pedig elég ostobaság volt! Hanem hát a gyermekek sirtak, rittak, hogy ne adjam el. Gondoltam, hadd legyen meg az örömük, majd csak meg lesz valahogy a többi mellett, aztán itt van a haszon!

— Kár is volt olyan hamar elválasztani.

— Nem volt éppenséggel korán, de hát tudod, itt is úgy van, mint a gyereknél. Az egyik erősebb, hamarabb meglehet anyatej nélkül, a másik meg esztendőkorában is megkivánja. Aztán, ha nincs, elhal.

Andris akkorát sóhajtott, majd a lelke szakadt utána. Ugy érezte, mintha egy nagy kést szurtak volna a szívébe s ott kegyetlenül megforgatták volna. Akaratlanul is egy könnycsepp lopódzott pilláira. Szégyelve elérékenyülését, hirtelen megfordult s a szomszédot a faképnél hagyva, bement a házba.

— Nem akar engedni! — dörmögte a szomszéd s fejcsóválva ő is átbállagott saját portájára.

*

Ketten ballagtak az esti vonathoz, a Csóka Andris meg a felesége. A falu végéig csak elkísérte őket az atyafiság, de tovább nem volt kedve senkinek sem menni ebben a zimankós időben. Csekélyke motyójukat a hátukon czipelve, úgy ballagtak, mint két halálraitélt bűnös. Mert hát nem csekélység ám elhagyni az áldott szülőföldet, hol az embernek apja, öregapja van eltemetve, kivált ha még legkedvesebbeiktől, gyermekeiktől is meg kell válni!

Az ut mellett rongyos cigánysátor állott. Tolódott-foldott oldalán vigan fütyült keresztül a szél. Néha-néha egy borzas gyermekfő zárta el utját, mely kíváncsian kandikált az ut felé, nem jön-e valaki, kitől kapni lehetne valamit.

Andrisék is, amint odaértek, egész csapat rontott ki eléjük, rókatánczot járva, hengerbuczkot járva egy piczuláért. Csakhamar előjött az öregje is. A férfiak csak úgy távolból, a sátorajtóból kiabáltak valamit, míg egy asszony már egész közelükbe férközött s úgy nyujtogatta szurtos tenyerét:

— Az Isten áldja meg, adjanak valamit! Nézzék, piciny gyermekem van, nincsen sem polyácskája, sem ráhácskája; a keblemen melengetem, hogy meg ne fagyjon a kincsem.

Andris kedvetlenül kotorászott a zsebjeiben, hogy valamit adjon. A felesége meg úgy rajta feledkezett azon a cigány asszonyon, hogy le nem tudta volna venni róla a szeméit, kivált arról az apróságról, mely édes anyja keblén csüngve szivta az életet adó nedvet. Mit is mondott az az asszony? . . . Nincsen sem polyácskája, sem ruhácskája, a keblemen melengetem, hogy meg ne fagyjon a kincsem . . . Hát az ő kis fiának? . . . Annak van polyácskája, van ruhácskája, de nincs édes anyja. Nincs, aki a keblén

melengesse, ha fázik, nincs, aki csicsigassa, ha álmos, aki ápolgassa, ha lázas. Mi lesz vele? Lesz-e mindig pólyácskája, ruhácskája, ha már édes anyja nem lesz közelében? . . .

— Hallod, Andris? nincs pólyácskája, nincs ruhácskája . . . hallod? . . . A keblén melengeti, hogy meg ne fagyjon . . . Az enyém meg árva, mától kezdve nincs sem apja, sem anyja! . . .

Felzokogott, levetette magát az árokpartra, s úgy sirt, mintha már gyermekének koporsója felett állana:

— Nincs pólyácskája, nincs ruhácskája, nincs aki a keblén melengesse! . . . Szegény, szegény kicsi bogaram! . . .

Andris egy ideig csak nézte a feleségét, ismét szemébe tolokodott az az áruló könnysepp. Elhomályosult előtte az egész világ; torka összeszorult, mintha fojtogatták volna. Alig-alig birt egy szót ki-nyögni.

— Ne sirj no! . . . Inkább visszamegyünk! Majd csak megélünk valahogy Isten segedelmével. Aztán, ha koplalunk is, de gyermekünknek lesz pólyácskája, lesz ruhácskája, lesz, aki a keblén melengesse!

*

Nagyot néztek a faluban, mikor Andrisék visszatértek. Voltak, kik mosolyogtak rajtuk, voltak, kik csufolták. Csak a szomszéd motyogott valami olyasfélét a bajusza alatt:

— Tudtam, hogy így lesz! Mert még az állat sem hagyja el kölykét, annál kevésbé olyan jóra való pár ember, amilyenek én Andrisékat ismerem.

L. R.

A Dr. Schmidt G. főtörzsorvos és physikus által feltalált hires

FÜL-OLAJ

megszüntet gyorsan és alaposan időközi **süket-séget, fülfolyást, zúgást és nehézhallást** meg idült esetekben is. Ára üvegenként használati utasítással 2 frt. Kapható **Debreczenben, Kossuth-utcza 8. szám** az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógyszer-tárban.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.
Fiókintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyó-szentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Van szerencsénk értesíteni, hogy Széchényi téri intézeti házunk földszinti sarokhelyiségében külön

Bank és Pénzváltó-üzletet

létesítettünk, melynek üzletköre a következő:

1. **Értékpapírok, idegenpénzek** és érmek vétele és eladása.
2. **Tőzsdei megbízások** teljesítése.
3. **Sorsjegyek eladása letétjegyre** csekély foglaló lefizetése ellenében, a fennmaradó vételárt az intézet mérsékelt kamat mellett kölcsön adja, — aká: pedig egyenlő havi **részletfizetésre** is. — Az első részlet lefizetése után a sorsjegyekre eső nyereség már a vevőt illeti.
4. **Sorsjegy igérvények** kibocsátása minden huzásra.
5. **Árfolyam veszteség elleni biztosítás.**
6. **Kisorsolt sorsjegyek** és egyéb sorsolt érték-papírok beváltása.
7. **Előlegek nyújtása értékpapírokra** a legmérsékelt kamat mellett.
8. **Osztálysorsjegyek elárusítása.**
9. **Takarékbetétek átvétele** könyvecskékre, folyó és cheque számlára.
10. **Szelvények beváltása** és új szelvényvek beszerzése.
11. **Utalványok és hitellevelek kiállítása** bel és külföldi piacokra.
12. **Letétek. Elfogadunk értékpapírokat, okmányokat** kezelésre vagy lepecsételt csomagban megőrzésre mérsékelt díj mellett.
13. **Magánpénztárak (Safe deposit)** Értékpapírok, okmányok, ékszerek, végrendeletek stb. tűz- és betörésmentes megőrzésére szolgáló rekeszek olcsó díj melletti bérbeadása.

1. **Költségmentes megvizsgálása** sorsjegyek és mindennemű sorsolás alá eső értékpapírok huzásának.

15. **Kivándorlóktól érkező** pénzek, utalványok és cheques legolcsóbb beváltási helye.

Foglalkozunk egyáltalán mindazzal, a mi a bank és pénzváltó üzlet körébe vág és szívesen szolgálunk felvilágosítással és utbaigazításokkal.

A pénzváltó üzlet hivatalos órái:
délelőtt 8—1 óráig
délután 3—6 óráig.

Agrár Takarékpénztár Részvénytársaság
Maros Vásárhelyt.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMESES IZŰ TERMÉSZETES
HASHAJTÓSZER.

„V A S Á R N A P“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik : **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja ?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“ ?

A „Vasárnap“ előfizetési díja **egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona.** Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést czélszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetéseket is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legújabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, imakönyvek egyszerű és pompás diszkötésben, ifjúsági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 finom fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tinta, itató papír, írónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható cikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre. Jó és olcsó! ez a jelszó. — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZETE ≡
MAROS-VÁSÁRHELY. SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorssajtóval,
két amerikai gyorssajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.